

AFGELOPEN DINSDAG OP DE CLUB.....

Een waardig afscheid

Dinsdag 16 mei 2023, laatste avond clubranking paren

Door Sander van der Zwet

Afgelopen jaren hebben John en ik met veel plezier gespeeld bij BC Star. Helaas, zoals met veel dingen in het leven, komt er altijd een einde aan mooie periodes. Elke dinsdag kwam ik vanuit Nijmegen richting het denksportcentrum om samen met mijn vader onze hobby te delen. Niet alleen leuk tijdverdrijf, maar ook ontzettend waardevol voor de vader-zoon-relatie. Ondanks alle nullen, met bijbehorende emoties, kan ik iedereen aanraden om met naasten te bridgen. Al zou het alleen maar zijn om het tij te keren in het landelijk teruglopende ledenaantal. Het jeugdige activisme in mij roept u allen op tot verleiding van naasten om bridge te proberen. Niet alleen ons spel blijft daardoor behouden, het kan ook verdieping brengen in familiale relaties brengen. *Let op: succes niet gegarandeerd.*

Ronde 1

Spel 13 – 16

NZ: Sander van der Zwet – John van der Zwet

OW: Hans Kreuning – Sahar Ouda

Spel 13:

Spel 13
N/A

♠B4
♥1082
♦B7632
♣AB7

♠A10532
♥975
♦AV4
♣V8

W N O Z

♠H98
♥B3
♦H8
♣H109543

♠V76
♥AHV64
♦1095
♣62

Vroeger, toen ik net met John begon te spelen, kon ik mij geregeld opwinden. Dat is door de tijd heen steeds minder geworden, al blijft het eerste spel altijd even slikken. Ditmaal ook nog een spel 13. Ik houd de leuning van mijn stoel stevig vast en hoop op het beste. Hans en Sahar eindigen, net als de meesten in de zaal in 3♠. Even de verliezers tellen: 1 schoppen, 2 harten, 1 klaver. Ik start, net als de rest van Star met harten, waarna John 2 hoge harten opraapt. Het gevaar dat de hartenloser wordt gedumpt op de ruiten is geweken. Na een ongelukkig vervolg in slag 3 met ♠6 krijgt Sahar alsnog de kans voor een upslag, die zij met beide handen aanpakt. De eerste nul van de avond is een feit. Met enige teleurstelling kijk ik mijn vader aan. Maar ach, wie kan er nou boos worden op zijn eigen vader? In ons partnership heerst er een vloek op het eerste spel van de avond. Mocht er iemand binnen BC Star statistisch onderlegd zijn, doe ik een open uitnodiging om te

onderzoeken of John en ik statistisch gezien ondermaats presteren op het eerste spel van de avond.

Spel 14
O/-

♠H64
♥H1095
♦6
♣B10542

♠B952
♥V873
♦1097
♣AH

W N O Z

♠V1083
♥A64
♦A83
♣V86

♠A7
♥B2
♦HVB542
♣973

Spel 14:

Het volgende spel dient zich aan en Hans en Sahar leggen aan in 3♠. Ondertussen zitten we vooral te ouwehoeren over dagdagelijkse banaliteiten en komt de barman ons verblijden met een kopje koffie. John start ♦H. Hans duikt een rondje en John speelt ♦V na. Hans verliest op papier 2 schoppen, 2 harten en 1 ruiten voor 3♠ -1. Die 2^e ruitenverliezer kan weg op de hoge klaver. Hans vergaloppeerd zich en gaat -2. Ditmaal schrijven Hans en Sahar de nul op, waarna Hans vermanend wordt toegesproken door Sahar. Maar ach, wie kan er nou boos worden op haar eigen partner?

Ronde 2

Spel 21 – 24

NZ: Machteld Giesbers - Eric Nöcker

OW: Sander van der Zwet – John van der Zwet

Spel 24:

Spel 24
W/-

♠B94
♥65432
♦AV108
♣9

♠AH2
♥V107
♦9654
♣A107

W N
O Z

♠V10753
♥AHB98
♦H7
♣2

♠86
♥-
♦B32
♣HVB86543

John opent de westhand met 1SA (11-14) en na een pas mag ik het zeggen. In ons bied-repertoire zit Stayman, Jacoby, Smolen en Texas. Ik twijfel tussen 2♥ (transfer naar schoppen) vervolgt met 3♥ en als eigenwijze partner vervolgens 3SA kiest, mijn 2^e 5-kaart aan te bieden met 4♥. Het alternatief is stayman, en als partner 2♦ kiest, bied ik via Smolen een 5-4 hand aan. Kiest John dan alsnog voor 3SA, corrigeer ik opnieuw naar 4♥ om de 5-5 aan te geven. Het lijkt in mijn ogen een beetje om het even, mits er niet wordt tussengeboden. Ik kijk in mijn kaart en zie een singleton klaver. Ik probeer rekening te houden met een 3♣ tussensbod. Dit is in mijn ogen vervelender als ik deze voor mijn kiezen krijg na een jacobly 2♥. Ná stayman is een 3 klaver makkelijker te verdragen. Ik bied simpelweg in de uitpas 4♣ en laat zo de keuze voor de beste major bij John. Ondertussen borrelen de gedachten verder en wordt ik herinnerd aan een stukje uit ons systeemboek wat gemaakt

is voor 5-5 handen na een 1SA opening. Ik denk langer na en twijfel of John dit stukje systeem ook beheerst. De tijd tikt door en het is tijd om een beslissing te maken. Ik kies voor Stayman en zie de rest van de bieding met vertrouwen tegemoet. Mijn vertrouwen verdwijnt op het moment Eric naar 4♣ springt! Dit wordt uitgesteld naar mij en opnieuw sta ik voor een vervelende beslissing. Ik bied 4♦ en bedoel dat als 'pick your best major'. John ziet het als een reële kleur en legt aan in 5♦. Logisch... I fucked up. Ik pas en weiger het spel te spelen. Eric en Machteld mogen invullen op het kastje wat ze willen en tikken uiteindelijk 5♦ -6. De volgende nul dient zich aan. Maar ach, wie kan er nou boos worden als je er zo goed over na hebt gedacht?

Voor de geïnteresseerden in het stukje systeem met 5-5 handen na een 1SA opening:

1SA-3X

Om het langetermijngeheugen te testen nog vier zeldzame antwoorden op 1SA met 5-5 of langer:

- 3♣ zwak tweekleurenspel laag
partner past of biedt 3♦
- 3♦ mancheforcing tweekleurenspel laag
partner zwaait af naar 3SA, of biedt 4♣/♦ met een voor slem geschikte hand
- 3♥ inviterend tweekleurenspel hoog
partner kiest eindbod: pas, 3♠, 3SA, 4♥, 4♠
- 3♠ mancheforcing tweekleurenspel hoog
partner zwaait af (3SA, 4♥, 4♠) of is in voor een slem (4♣ maakt ♥ troef, 4♦ maakt ♠ troef)

Ronde 5

Spel 17 – 20

NZ: Sander van der Zwet – John van der Zwet

OW: Conny ten Cate – Jan ten Cate

Spel 17:

Spel 17
N/-

♠AH953
♥A9
♦A3
♣AHB9

♠B1062
♥7632
♦106
♣874

W N O
Z

♠4
♥VB1084
♦H952
♣1065

♠V87
♥H5
♦VB874
♣V32

In ronde 3 en ronde 4 tegen respectievelijke Aris Verburgh & Henk Willemsens en Jaap Hazewinkel & Paul Schriek scoren we 4x de volle 100%, waarna het enthousiasme er inmiddels goed in zit bij John en mij. We schuiven aan bij het volgende paar, die duidelijk gehoor hebben gegeven aan mijn activistische oproep. Na een joviale sociale interactie pak ik de volgende noordhand op, die ik aanbied als een 23-24 balanced. Dat op zich verdient niet de schoonheidsprijs, maar de bieding kan nog alle kanten op. John spreekt wat bemoedigende woorden en legt direct aan in 6SA. Met ♥V uitkomst ziet dit er kansrijk uit. Even de slagen tellen: 4 klaversn 2 harten 3 schoppen en 1 ruiten. Als de schoppen 3-2 zitten heb ik 5 schoppenslagen en kan ik ook nog gratis ♦V voorzetten voor een upslag. Zitten de schoppen 4-1 of slechter, ben ik aangewezen op de ruitenkleur. Ik maak altijd 3 ruitenslagen als de ruiten 3-3

verdeeld zitten (als ik een beetje op mijn communicatie let). Ik denk na over een mogelijkheid om 3 ruitenslagen te maken als de ruiten 4-2 of slechter zitten. Er is een kansje als ♦T9 op één hand zitten, maar ik acht dit niet heel waarschijnlijk. Tot slot, ik kan natuurlijk ook een combinatie van extra slagen proberen te halen. Met één extra schoppen en één extra ruiten heb ik ook 12 slagen, alleen moet ik ze wel in de juiste volgorde spelen. Goed, genoeg gedacht, tijd om te gaan spelen. Ik neem de ♥V op tafel met ♥H. Ik ben zuinig op mijn communicatie naar Noord (dat zal blijken in het eindspel), wie weet komt die nog van pas. Ik trek vervolgens ♠A en een kleine schoppen op naar ♠V en zie dat Conny niet meer bekend op de 2^e schoppen. Ik realiseer me inmiddels dat de paren die 6♠ spelen nu aangewezen zijn op ♦H bij west. Ikzelf ga over op plan B en speel ♦A en ♦9 naar de ♦V. Was deze slag in West genomen met ♦H, dan had ik nog 1 kans: de ruiten 3-3. Nu ♦V houdt heb ik nog 2 kansen. Ofwel oost had ♦H9xx of ♦Hxx. Ik heb mijn 23-24 punter aangeboden door eerst met 2♦ te openen. Ondanks dat Oost ♥VBT en ♦H lijkt te hebben, voelde Conny niet de behoefte om te storen met bijvoorbeeld 3♥. Het is een lichte aanwijzing, maar ik taxeer Conny niet op een 6-kaart harten. Ik trek nu ♣AH en de 3^e klaver op naar ♣V. De klaveren zitten 3-3 en daarmee taxeer ik Jan nu op een 4-4-2-3. Ik geef een kleine schoppen af en Jan vervolgt harten. Gelukkig heb ik in slag 1 gedacht aan mijn communicatie en kan ik nu mijn laatste klaver, harten en schoppenslagen cashen. Was Conny opgestapt met ♦H, dan waren mijn 2 extra slagen uit de ruiten gekomen. Tevreden bedank ik John voor het vertrouwen en de bemoedigende woorden, waarna we een gedeelde top mogen bijschrijven.

Samen in de auto terug vertelde we elkaar enthousiast over verschillende spelletjes, waarbij de aandacht vooral uitging naar de goede scores van de avond. De nullen zijn we gelukkig weer vergeten. Trots met 55% en nét geen podiumplaats, hadden wij onze vader-zoon-relatie weer optimaal benut.